

AY TAHTINI KURARKEN

İbrahim Sağır

Ay tahtını kurarken göğün tam ortasına
Hatıralar dökülür yüreğimin tasına.

Gizli bir hüznün çöker yavaş yavaş içime
Gönül nöbete durur hicranımın yasına.

Tutar pişmanlıkların amansız sancıları
Alır götürür beni dertlerimin hasına.

Hâyal penceresinden geçerken silik yüzler
Dağılır hatıralar gönül coğrafyasına.

Yıpranmış albümlerin tozlu sayfalarından
Tanıdık yüzler yansır fikrimin aynasına.

Uyanır duygularım umudumun burcunda
Yeni hudutlar çizer hayal haritasına.

Uykusuz gecelerin girift labirentinde
Sırlarımı çaldırdım ifritler tayfasına.

Mantığımı ezerken düşüncemin balyozu
Gerçeğin resmi düşer beynimin sayfasına.

Mutlak varlıktan öte her şey zevâle mahkum
At nefsinin İbrahim ezelin potasına.

SANA DOĞRU

Mehmet Baş

Gece gündüz yana yana
Yürüyorum sana doğru.
Ateş düştü tatlı cana
Kanıyorum sana doğru.

Dönerken dünya rüyada
İflah olmadık yarada
Okunan en son salada
Varıyorum sana doğru.

Düş nehrinde yıkanarak
Kor ateşlerde yanarak
Nice menzile konarak
Gidiyorum sana doğru.

Murat yalan dünya fani
Bizden evvel gelen hani
Kurt yemeden nazlı teni
Koşuyorum sana doğru.

Günler geçer gün içinde
Bugün biter dün içinde
Kuzu gibi yün içinde
Meliyorum sana doğru.

Dağ demeden taş demeden
Namert lokmasın yemeden
Ağlayarak hiç gülmeden
Geçiyorum sana doğru.